

rostra economica amstelodamensis

*Let eens op hoezeer
Heineken Bier statistische en
statische Nederlanders tot
een dynamisch leven wekt!*

 Elk figuurtje stelt een enorm aantal bierdrinkers voor.

maandblad van de studieverenigingen der economische faculteiten van de
universiteit van amsterdam — van de vrije universiteit

14e jaargang

januari 1965

HOOG GENOTEERD

èn... steeds courant!

- ★ Vaste, deskundige medewerkers op fiscaal en financieel terrein.
- ★ Elke zaterdag de veelgelezen Financiële Kroniek.
- ★ Volledige beursnoteringen van dezelfde dag.
- ★ Verreweg de meeste financiële annonseringen.
- ★ Jaarlijks het alom geprezen Banknummer.

Mede door zijn gevarieerde inhoud (voor het gehele gezin) staat het ALGEMEEN HANDELSBLAD bij zakenlieden — niet het minst in Beurskringen — hoog aangeschreven. Het is ook DE krant voor studerende(n) aan de economische faculteiten!

★ VOOR STUDENTEN SLECHTS f 8,— PER KWARTAAL

ALGEMEEN HANDELSBLAD

veel gevraagd

algemeen gangbaar

CANDIDATEN!!

Wordt adspirant-lid van de Kring van Amsterdamse Economen. ★ Voor adspirant-leden geldt de nominale contributie van f 2,50 per jaar.

*geeft U op als adspirant-lid bij Drs. L. D. Oosterveld,
Secretaris Kring van Amsterdamse Economen,
Comeniusstraat 549-III,
Amsterdam-Slotervaart,
(Telefoon: huis 's avonds 020-152197)*

★ De vereniging van afgestudeerde economen aan de economische faculteit van de Universiteit van Amsterdam

rostra economica amstelodamensis

maandblad van de studieverenigingen der economische faculteiten
van de universiteit van amsterdam en de vrije universiteit

Directeuren:

L. G. M. R. Geeris, J. F. W. Ober

Redactie:

H. G. Eijgenhuijsen, M. Fase, V. Halberstadt, S. Huisman, B. F. Ittersum, D. Meys,
P. Stek

Redactie-adres:

D. Meys, P. C. Hooftstraat 26 I

Voor advertenties:

J. F. W. Ober, Westermarkt 16, kamer 65

Inhoud van dit nummer:

Redactioneel	2
Inleidend woord, door Mr. D. A. Delprat	3
Stages in het buitenland, door Prof. Dr. J. F. Haccoû	4
A.I.E.S.E.C.-ervaringen, door Prof. Dr. F. L. van Muiswinkel	6
Feiten en cijfers, door J. P. Prevoo, A.I.E.S.E.C.-Amsterdam, president	7
Stage-ervaringen van een Amerikaans student, zomer '64, door Perry T. Foster	8
Stage-ervaringen van een Nederlands student, zomer 1964 in de U.S.A., door W. A. J. Mouwe	9
Stage-ervaringen van een Turks studente, zomer 1964, door Esen Bayri	10
Stage-ervaringen van een Nederlands student in Turkije, door J. H. Brüggemann	11
Examens V.U., Lijst van geslaagden, 18 september—11 december 1964	16

redactioneel

Nauwelijks is men bekomen van de fusie-slag in de bankwereld, of een nieuwe samenwerking op economisch terrein dient zich aan, nl. die tussen de studenten in de economie der beide Amsterdamse universiteiten ten einde voortaan gezamenlijk het blad uit te geven, dat sinds 1951 voor de meeste leden van de S.E.F. de eerste en vaak de laatste aanraking was met vaklektuur en verpozingsliteratuur. Deze fusie berust niet op een gril, maar is het resultaat van jarenlang uit financiële noodzaak gevoerde en herhaalde malen ten gevolge van financiële onenigheid afgebroken onderhandelingen. Ondanks een geste van de Kring van Amsterdamse Economen bleef Rostra nl. een te groot beslag leggen op de S.E.F.-begroting, zodat het verheugend is dat de onderhandelingen met de vertegenwoordigers van de Vrije Universiteit tenslotte uitkomst hebben gebracht.

Dit is niet alleen een gelukkige omstandigheid om de negatieve reden dat wij nu niet meer in goedkopere vorm zullen hoeven uitkomen; het is een verheugend verschijnsel dat samenwerking mogelijk wordt geacht en dat men in eerste aanleg bereid is elkaars bijdragen voor lief te nemen, ofschoon zij hier en daar misschien naar toon en strekking iets zullen verschillen. Uiteindelijk kan dit alleen maar de gezichtkring van studenten, hoogleraren, adverteerders en redactie verruimen, welke overweging de oude redactie van Rostra haar nieuwe collega's hartelijk doet verwelkomen en haar grotere lezerskring het verjongde Rostra Economica Amstelodamensis van harte in zijn aandacht doet aanbevelen.

Het nummer dat thans voor U ligt is een traditionele uitgave gewijd aan de A.I.E.S.E.C. (Association Internationale des Etudiants en Sciences Economiques et Commerciales). Deze, in 1948 opgerichte, internationale vereniging beoogt het leggen en verstevigen van vriendschappelijke betrekkingen tussen studenten in de economie.

Bijna alle adspirant-economen, die een stage bij een buitenlands bedrijf willen lopen, krijgen met deze organisatie te maken. Hierbij zijn de tijdelijke verblijfplaatsen in den vreemde dikwijls ontmoetingscentra van studenten uit de gehele wereld, zodat de mogelijkheid tot een internationale gedachtenwisseling ideaal genoemd kan worden. Bovendien wordt een unieke gelegenheid geboden om op bijzonder prettige voorwaarden wat meer van andere landen te zien. Dit nummer geeft U hiervan een indruk dankzij de welwillende medewerking van Prof. Haccoû, Prof. van Muiswinkel en een aantal stageanten.

W. Grader

Econ. Drs.

repeteert

Sociale en Bedrijfseconomie
Doctoraal examen:

ROERSTRAAT 102 hs - TELEFOON 717915

Inleidend woord

Aan het beroep, dat de A.I.E.S.E.C. op mij als Voorzitter van de Amsterdamse Kamer van Koophandel doet om een inleidingswoord te schrijven voor de speciale uitgave van *Rostra Economica*, voldoe ik gaarne. Niet alleen heb ik steeds een bijzondere belangstelling gehad voor het werk van de A.I.E.S.E.C., maar anderzijds is ook de Amsterdamse Kamer van Koophandel, welker arbeidsterrein ligt in het internationale economische centrum van ons land, dat Amsterdam is, altijd zeer sterk in de uitwisseling van economische studenten geïnteresseerd geweest. Toen dan ook, nu al verscheidene jaren geleden, aan mijn Kamer verzocht werd een bemiddelende functie te vervullen tussen adspirant-stagiaires en bedrijven, die bereid zouden zijn hun deuren tijdelijk voor aanstaande economen te openen, heeft zij zich daartoe gaarne geleend. Zij was er zich van bewust, dat het voor jonge mensen, voordat zij hun intrede in de maatschappij doen, uitermate nuttig is om, nog levend in de sfeer van het studieleven, in aanraking te komen met de gang van zaken in het bedrijfsleven. Hun kennismaking met de verhoudingen in de bedrijven zal, vooral wanneer het een stage in een buitenlandse onderneming betreft, hun blik verruimen; vergroting van het aanpassingsvermogen en wat taal en wat leefwijze betreft, zal ertoe leiden, dat, wanneer zij, gewapend met in het buitenland opgedane ervaringen, in het bedrijfsleven in het eigen of in een ander land hun intrede doen, iets gemakkelijker hun weg zullen vinden dan wanneer zij niet in staat zouden zijn geweest zich reeds, voordat het leven hen opeist, enigermate te oriënteren.

De stages van de Nederlandse jonge econoom zijn nu eenmaal, wat het aantal der mogelijkheden betreft, afhankelijk van de plaatsing van buitenlandse stagiaires in ons land. Daarom zou ik vanaf deze plaats nog eens een beroep op het nationale bedrijfsleven willen doen om de uitwisseling van stagiaires als door de A.I.E.S.E.C. met zoveel enthousiasme wordt nagestreefd zoveel als maar enigszins mogelijk is te bevorderen!

Mr. D. A. Delprat
Voorzitter van de
Kamer van Koophandel en Fabrieken
voor Amsterdam

STAGES IN HET BUITENLAND

Prof. Dr. J. F. Haccoû

Aan het verzoek in dit nummer van Rostra een artikel over de stage in het buitenland te schrijven, heb ik gaarne voldaan. Een dergelijke stage acht ik toch voor iedere jongeman, en zeker voor een aankomende economist, van grote betekenis. Een verblijf in het buitenland, doorgebracht bovendien in een bedrijf of instelling, waar hij in de sfeer en in de routine van de dagelijkse gang wordt opgenomen, is een m.i. zelden voldoende gewaardeerd voorrecht. Wel is een verblijf van negen weken in het algemeen te kort om zich een voldoende beheersing van de vreemde taal, ook al heeft men haar jarenlang op school geleerd, eigen te maken, maar het is, indien men is opgenomen in de sfeer van de arbeid, lang genoeg om heen te komen over de aarzeling de taal te spreken en te leren zich met de altijd beperkte woordenschat met vrucht te behelpen. Voor later kan deze acclimatisatie in een taal een belangrijk voordeel zijn bij internationale contacten ten behoeve van de dagelijkse werkkring; niet slechts passief leert men haar beheersen, ook actief kan men dan aan het gesprek deelnemen.

Een tweede voordeel is dat men, zij het voor korte tijd — evenals trouwens bij de binnenlandse stage — wordt overgebracht van de sfeer van in eigen ogen iets bijzonders te zijn naar de plaats van slechts iets half-bijzonders voor te stellen; het kan in vele gevallen zelfs nuttig zijn eens een tijd met de gewone man — de latere eigen medewerkers — gelijk op te moeten gaan en dezelfde reacties op de behandeling door chefs te ondergaan, welke later de medewerkers van de thans nog aankomende economist — later de chef — staan te wachten.

Het kan een voordeel zijn dit alles in de vreemde te ondervinden, omdat men daar toch in de regel als buitenlandse student iets meer zal worden ontzien dan in het eigen land, veelal zelfs door de tweeslachtige positie met een grote consideratie, zelfs een zekere voorkomendheid wordt behandeld.

De stagiaire kan, mits hij in staat is de nodige contacten te leggen, van deze tijd in een buitenlands bedrijf zeer bijzonder profiteren. Het deel uitkammen van een arbeidsgemeenschap kan hem na betrekkelijk korte tijd reeds de mogelijkheid openen te verkeren in een andere kring van mensen, kennis te maken met en ervaring op te doen omtrent andere levensgewoonten, een andere gedachtenwereld. De veelal door A.I.E.S.E.C.-vertegenwoordigers ter plaatse georganiseerde bijeenkomsten der stagières uit de verschillende landen, bieden bovendien gelegenheid tot uitwisseling van gedachten over belangrijke vragen van de dag en over onderwerpen van fundamentele betekenis alsmede over de gebieden van zijn studie. Al deze contacten kunnen tot de karaktervorming bijdragen en zij verruimen bovendien de blik; zij prikkelen voorts de kritische geest en dit is iets wat de jongere generatie, naar mijn mening althans, zeer sterk nodig heeft.

Indien de stage aan haar eisen wil voldoen, zal zij de stagiaire gedurende de korte tijd ook wennen aan een bepaalde systematiek van werken, een enkele maal zelfs van hard werken in groepsverband en onder leiding. Ook deze ervaring is m.i. bijzonder nuttig, het is iets dat wij allen moeten

leren en hoe „vrijer“ men in zijn latere leven schijnt te zijn, over des te meer zelfdiscipline zal men moeten beschikken om aan zijn leven voldoende inhoud te geven. Zelfdiscipline is bijzonder moeilijk en een tijd van discipline is altijd zeer nuttig als scholing voor deze later te verwerven eigenschap.

Tenslotte, het kan sommigen onzer studenten ten goede komen, indien zij eens een tijdlang met beperkte middelen temidden ener veelheid van wensen leren praktische economie te bedrijven; velen onzer studenten moeten het ook gedurende hun studie met een karig besteedbaar bedrag doen, maar dan wordt het uitgavenpatroon in sterke mate een routine, terwijl gedurende een kort verblijf in het buitenland de „afweging der prioriteiten“ een grote rol zal spelen.

Ziehier enkele voordelen, die ik aan de stage in het buitenland verbonden zie. Staan daar nadelen tegenover? Ik meen deze vraag zonder meer ontkennend te moeten beantwoorden, en ben mij bewust daarbij van de zijde der lezers van Rostra hier en daar protest uit te lokken. De student van tegenwoordig in onze faculteit — en dan spreek ik in het algemeen, wetende dat er gelukkig uitzonderingen zijn — is maar helaas al te vaak ingesteld op het spoedig geld verdienen, weet helaas te weinig de waarde te waarden van alle vormingselementen voor het karakter, welke de Universiteit en bescheidener ook, de stage in het buitenland, bevatten: wellicht weet hij deze wel te waarden, maar dan moet ik stellen, dat hij zich hen te weinig ten nutte maakt. Hij loopt in een vlotte race of met de hinkstapsprong naar het einddoel, het doctorale examen, verdoet in veel gevallen door te weinig systematiek gedurende zijn studie veel tijd en klaagt dan over haar lange duur.

Voor de stage meent hij dat van een tijdverlies sprake is, indien deze ook nog niet het etiket wetenschappelijk kan dragen. Dit nu is in veel gevallen te veel gevegd. Enige jaren geleden, toen de A.I.E.S.E.C. nog een klein gezelschap vormde, was het zoeken van plaatsen voor de stagiaires „maatwerk“, er was in overleg veel mogelijk. De organisatie is thans echter grootbedrijf geworden met onvermijdelijk het confectiewerk. Soms wil het nog wel eens lukken „pompwerk“ te laten verrichten, maar in het algemeen leidt het grootbedrijf tot massalisatie en onpersoonlijker worden der verhoudingen. Het gevolg daarvan is, dat slechts in enkele gevallen een stage uit de bus kan komen, welke ook nog onder het begrip wetenschappelijk kan worden gebracht en waarbij dan nog soms goede wil nodig is om het etiket er ook op te plakken.

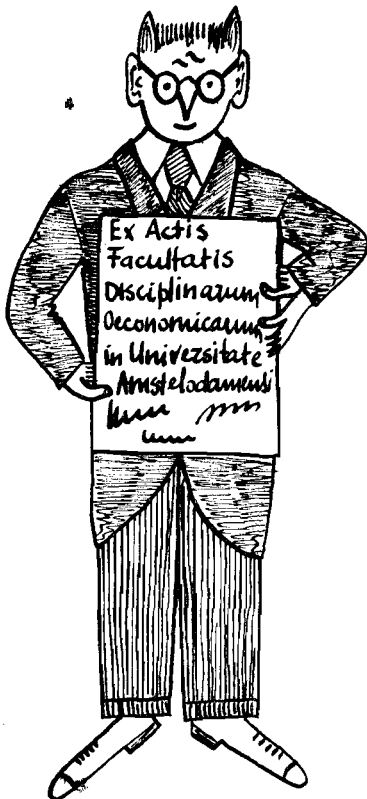
Ik vraag me af of dit nu wel zo erg is en ben geneigd deze vraag ontkennend te beantwoorden. Dit om twee redenen. In de eerste plaats meen ik dat iedere student een tijd van negen weken in zijn studieperiode kan missen zonder de duur der studie te verlengen. Het is heus geen schande, geen misdaad om in de studieperiode ook het weekeinde gedeeltelijk aan de studie te besteden. En zijn er velen, die de vijfdaagse werkweek en de achturige arbeidsdag propageren, die zelf zes of zeven dagen per week, respectievelijk twaalf uur per dag nodig hebben om deze propaganda effectief te doen zijn. Het is nog altijd zo, dat vele vakbondsbestuurders lange dagen en weken moeten maken om hun bijdrage aan de sociale vooruitgang te leveren en dat de bevoorrechten niet goed weten hoe zij met de verworvenheid moeten omspringen!

Om terug te komen tot de studie, het is als men in „training“ is voor een

tentamen — en voor velen is de toestand in werkelijkheid niet anders — zelfs niet verstandig haar telkens na vijf dagen met twee dagen te onderbreken. Iedere trainer zal dit beamen en het is mij niet duidelijk waarom het bij geestelijke training anders zou zijn!

In de tweede plaats is er nog een andere overweging, en een zeer belangrijke. Het kan op zichzelf een grote winst zijn om nu eens een tijd los van de studie werkzaam te zijn, over andere dingen dan de economische wetenschap en de studie te spreken en te denken, zich open te stellen voor nieuwe indrukken en de nieuwe omgeving, het nieuwe „klimaat“ vrijelijk te laten inwerken, niet op iemand, die als een „wetenschappelijke stagiaire“ wordt aangediend, maar op iemand, die als student komt om zijn verblijf in een ander land „te verdienen“. Dit kan voor het bedrijf en voor de wijze van opnemen in de groep van grote betekenis zijn; men leert dan vermoedelijk ook andere mensen kennen en ook, al kan dit verblijf niet vacantie in de traditionele zin worden wel in die zin dat men los komt van de sleur van alledag, nieuwe indrukken opdoet en de geest gelegenheid geeft zich met andere zaken dan de gebruikelijke bezig te houden. Ook al scheidt de nieuwe routine aanvankelijk vermoeidheid, het is een andere, en in zekere zin een gezonde.

Naar mijn mening dient een student in de economische wetenschappen dus dankbaar alle mogelijkheden aan te grijpen om enige tijd in het buitenland door te brengen. In latere jaren zal hij bemerken dat deze tijd voor hem winst heeft betekend, niet materieel, maar zeker ideëel, als bijdrage voor de vorming van zijn karakter en ter verruiming van zijn blik.

A.I.E.S.E.C.-ervaringen

Prof. Dr. F. L. van Muiswinkel

Het is moeilijk om een definitief oordeel te vellen over de waarde van de A.I.E.S.E.C.-uitwisselingen van economische studenten. Het probleem heeft nl. tal van facetten, die elk een eigen waardering vragen. Enerzijds kan men letten op de waarde van een verblijf in het buitenland voor de persoonlijkheidsvorming; anderzijds kan men aandacht schenken aan de waarde van deze stage voor de wetenschappelijke vorming.

Wat eerstgenoemd facet betreft kan men zonder enige reserve constateren, dat een verblijf in het buitenland, waarbij niet in de eerste plaats toeristische genoegens op de voorgrond staan, van onschatbare betekenis kan zijn. Veel hangt daarbij uiteraard af van de instelling, waarmede de studenten hun tijdelijke werkkring tegemoet treden. De ervaring leert, dat intensief contact wordt gezocht met de werknemers op verschillend niveau en dat met name de sfeer in de buitenlandse onderneming een intense belangstelling geniet.

Aan de wetenschappelijke waarde van een stage in het buitenland kan in een relatief groot aantal gevallen op goede gronden worden getwijfeld. De oorzaak daarvan schuilt veelal in het feit, dat onze studenten niet op de juiste wijze (kunnen) worden opgevangen. Blijkens de ingeleverde verslagen wordt aan de stagiaires soms een te grote mate van vrijheid gelaten. In andere bedrijven worden de studenten als gasten gefêteerd. Slechts hier en daar wordt men door een lid van het stafpersoneel gecoached gedurende het gehele verblijf.

Ons zijn gevallen bekend, waarin men heeft opgedragen de werkzaamheden te verrichten van lager magazijn- en kantoorpersoneel dat met vakantie was. De kern van het probleem ligt naar onze mening dan ook in de omstandigheid, dat de stages merendeels vallen in de vakantieperiode. Het nog aanwezige stafpersoneel is in deze periode toch reeds overbelast met het overnemen van de werkzaamheden der vacatiegangers. Voor het rustig en systematisch begeleiden van de buitenlandse student is dan nauwelijks tijd beschikbaar.

Het ware aan te bevelen om aan deze zijde van de A.I.E.S.E.C.-activiteiten in de toekomst de nodige aandacht te besteden. Het wetenschappelijk rendement staat of valt met het vinden van een oplossing voor deze fundamentele moeilijkheid.

JAN W. JONKER

Prinsengracht 598
tel. 230 523 - 234 801

Franse landwijn vanaf f 1,60 per fles

Sherry, in mandpullen van 3 en 5 liter, f 4,— per liter

Feiten en cijfers

In 1948 kwamen een aantal idealistische vertegenwoordigers van economische studentenorganisaties uit zeven landen, waaronder Nederland, te Stockholm bijeen en stichtten de Association Internationale des Etudiants en Sciences Economiques et Commerciales met als vaag omschreven doelstelling: „to establish and promote close and friendly relations between members without regard to religion or race”. Meer concreet begon men in 1949 met een stage-uitwisselingsprogramma voor economische studenten, omdat men vond dat door de universiteiten en hogescholen meer kan worden gedaan aan de vorming van in de praktijk bruikbare economen met ruime visie en inzicht in de problemen van het internationale bedrijfsleven.

Groei

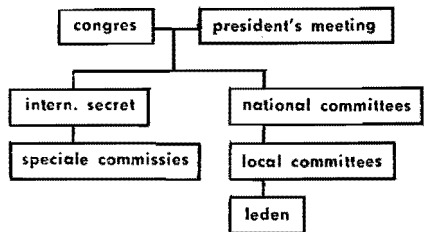
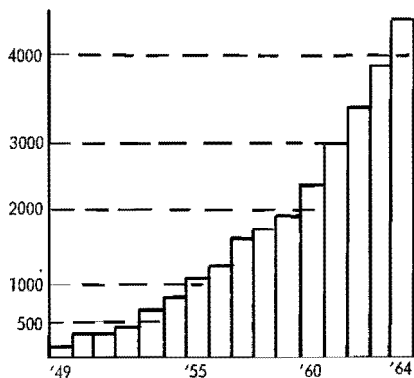
Dit bleek een zeer levensvatbaar idee te zijn: In '49 werden 89 stagiaires uit 7 landen uitgewisseld, in '64 in totaal 4300 uit 41 landen. Hierbij waren 50 Amsterdammers, die werden uitgezonden naar 17 verschillende landen, van Israël tot Canada. Dit betekent dat er ook ongeveer 3000 bedrijven en organisaties zijn die hun deuren openstellen voor buitenlandse studenten. Uit onderstaand grafiekje kan de groei van de uitwisseling worden afgelezen:

Anno 1965

Aan vele universiteiten zijn de stages nu in het studie-programma ingepast. Ook in Amsterdam is dit het geval. Helaas blijkt de erkenning van de A.I.E.S.E.C.-stages aan de Universiteit van Amsterdam problemen van faculteitswege op te roepen, zodat veelal naast de A.I.E.S.E.C.-stage voor het doctoraal-examen nog een tweede stage gelopen moet worden. Een aspect dat de voortdurende aandacht vraagt is het niveau van het stagewerk. Boeken in archiefkasten plaatsen of post rondbrengen als voornaamste bezigheid is natuurlijk volkomen inacceptabel. Een juiste voorlichting aan de deelnemende bedrijven, een controle achteraf via rapporten van stagiaires en een intensief contact met de bedrijven om te zien waar de mogelijkheden zitten, moeten tot voortdurende kwaliteitsverbetering aanleveren.

Verdere activiteiten

In schema-vorm vertoont de organisatie de volgende structuur:

Het **internationaal secretariaat** zetelt, hoe kan het anders, in Genève, waar enkele full-time krachten het centrum van A.I.E.S.E.C.-activiteit vormen. Het **Congres**, het wetgevende lichaam in de organisatie, wordt eenmaal per jaar, steeds in een ander land gehouden: 1964 Rome, 1965 Helsinki. Hier worden de stages uitgewisseld en het toekomstig beleid uitgestippeld. De **President's Meeting** is de jaarlijkse bijeenkomst van nationale presidenten: 1964 Istanbul, 1965 Barcelona, 1966 Amsterdam. Het **National Committee** wordt gevormd uit de verschillende local committees, en houdt zich bezig met de externe betrekkingen op nationaal niveau.

Het werk van de **Local Committees** vertoont vier facetten:

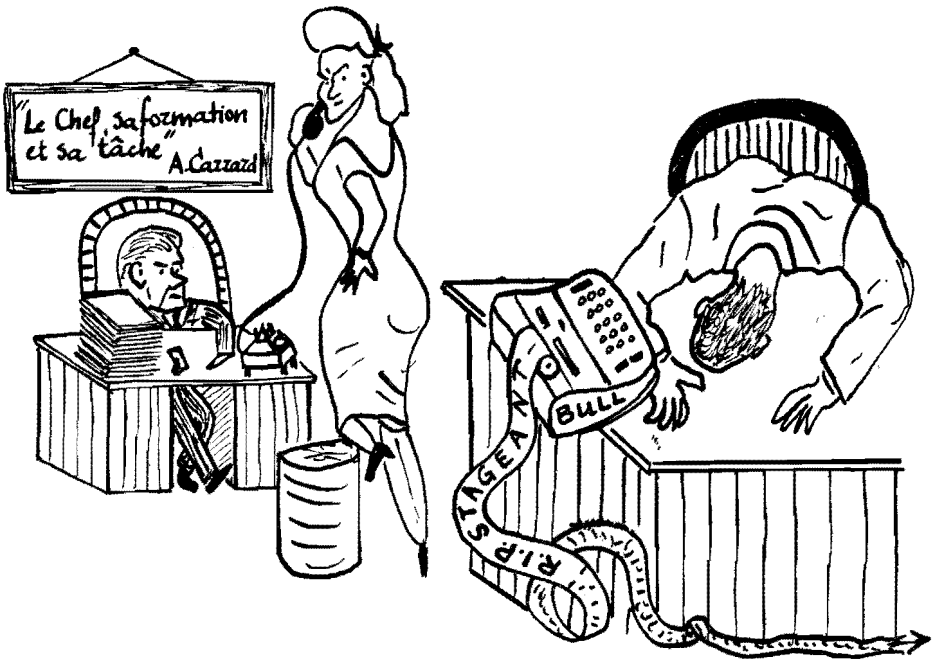
1. Het werven van de stages bij de bedrijven;
2. De selectie van uit te zenden studenten;
3. Voorbereidend administratief werk, zoals verzekeringen afsluiten en kamers verzorgen;
4. Ontvangst en introductie bij de bedrijven en het verzorgen van een excursie-programma.

In Amsterdam zijn lid van de A.I.E.S.E.C. de Studievereniging der Economische Faculteit aan de Universiteit van Amsterdam en de Economische Faculteitsvereniging aan de Vrije Universiteit. Twee local committees zijn gevormd in resp. 1952 en 1955, welke de praktische werkzaamheden gecombineerd verrichten.

A.I.E.S.E.C.-Amsterdam probeert vooral het aantal stages in de Ver. Staten van Amerika te verhogen, daar praktisch werken daar moeilijk individueel te regelen valt, mede i.v.m. werkvergunning en belastingvrijstelling. In het afgelopen seizoen zijn 18 van de in totaal 45 uitgezonden Amsterdammers op het Noord-Amerikaanse continent terecht gekomen. Verder wordt de uitwisseling hoofdzakelijk beperkt tot de „degelijke” Europese landen als Engeland, Duitsland, Zwitserland, Scandinavië. Een enkeling die naar een exotisch land als Pakistan of Japan wil, wordt zo goed mogelijk geholpen, doch met deze landen liggen de contacten veel moeilijker.

Om in aanmerking te komen voor een stage in de U.S.A. of een ander land buiten Europa, moet men het kandidaatsexamen achter de rug hebben. Tenslotte zij erop gewezen dat het aanbrengen van een stage voor een buitenlander in een Nederlandse onderneming steeds wordt gehonoreerd met absolute voorrang en keuzemogelijkheid als men zelf naar het buitenland wil.

J. P. Prevoo,
A.I.E.S.C.-Amsterdam,
president

Stage-ervaringen van een Amerikaanse student zomer 1964

It was my good fortune to have been associated with Koninklijke Nederlandsche Hoogovens en Staalfabrieken N.V. at IJmuiden during the summer of 1964 as an A.I.E.S.E.C. trainee. Although officially assigned to the Technical Economic Department, my work was related to law primarily and economics only incidentally.

Hoogovens was considering entering into a international business venture; negotiations had progressed to the extent that a proposed contract between the two companies had been drawn up. The contract was being subjected to executive scrutiny during the period of my traineeship with Hoogovens, and the task fell to me of studying the proposed agreement and foreseeing any problems in regard to violation of antitrust laws of the United States. Of course, Hoogovens had already received advise concerning the agreement from several legal scholars both within their organization and outside of it, thus my study was in essence a matter of benefit primarily to me. In order to prepare a documented answer to the questions posed by the proposed agreement, it was necessary to do some study at the Library of the University of Amsterdam and also of the Library of International Law at the Peace Palace in The Hague.

The most valuable experience that I had while working as a trainee, however, was rather social than academic. After talking with students working in other countries of Western Europe, I am convinced that the best program of reception for trainees is in the Netherlands. Nearly every week during the summer an excursion of some type was planned; included this year were trips to Amsterdam and Rotterdam, and to the Philips Company at Eindhoven. I will never forget the real friendship and goodwill that was shown by all trainees from the many countries represented on these excursions. Although well organized on the whole, I cannot but feel amused as I remeber desparately rushing to catch a train to return to Amsterdam from Eindhoven, and thinking that our president of A.I.E.S.E.C.-Amsterdam knew where he was going. Because he forgot to look at the train schedule closely our group had to change trains four times and managed to make a trip of two hours last four-and-one-half hours! The all-day excursions always included something that would interest everyone in the group. For many on the trip to the City of Rotterdam, the harbour tour was the most interesting; others appreciated the tour of the Unilever plant, but everyone the excursion to the Heineken Brewery where there was almost a challenge by the host that the visiting trainees and members of A.I.E.S.E.C.-Amsterdam could not consume the five million gallons of beer stored here.

In order to supplemet the excursions there was a weekly meeting of the Guldehuys, which was always religiously attended by all trainees. Here was another opportunity to talk to students of many other countries, and to have a friendly discussions about the governmental policies of his country — of course at these meetings there were BEvERages available for consumption.

I learned to admire and respect both the people that I worked with at Hoogovens and the Dutch students connected with A.I.E.S.E.C.-Amsterdam. It is through organizations of this type that we realize the importance of international understanding in a world shrunk by technological advancements.

Perry T. Foster, Univ. of Texas

Stage-ervaringen van een Nederlands student zomer 1964 in de U.S.A.

Afgelopen zomer heb ik via de A.I.E.S.E.C. een stage kunnen lopen in de Verenigde Staten. Als een gelukkige prijswinnaar spoedde ik mij half mei naar Rotterdam om per NBBS-boot de reis naar Amerika te ondernemen. De NBBS chartert jaarlijks de „Groote Beer” en daarop is een plezierige reis voor een redelijke prijs (f 475,— retour) mogelijk.

Aan boord waren een tiental A.I.E.S.E.C.-studenten uit Amsterdam en Rotterdam. Nauwelijks het zeegat uit, stond de bar al onder zware druk, daar, zoals bekend, alcohol buiten de territoriale wateren een betrekkelijk goedkope aangelegenheid wordt.

Opgegroeid in allerlei denkstelsels die vooral de nadruk leggen op „zoveel mogelijk, voor zowenig mogelijk”, was het dan ook niet verwonderlijk dat de economen vervielen tot een betrekkelijk eenvoudige beweging die de Amerikanen wel „bending elbows” noemen. Een waar genot voor het oog, zulk een staaltje van doorleefd denken te zien: Het geheel stond weldra duidelijk in het teken van een economische studiereis. Vooral de woorden van de zo scherpzinnige David Hume: „lezen, lanterfanten en dommelen, hetgeen ik denken noem, zijn mijn hoogste geluk en bevrediging” vonden veel waardering en navolging. Ongelukkigerwijs verstoorde het weer op zee veel van de vreugde. Windkracht negen en daarna nog eens acht, was een hele ervaring. Menig econoom lag asgrauw in zijn kooi te cijferen gedurende die onaangename dagen en de gedachte aan wat het zo aan verversingen ontging, deed velen een nog fletsere tint verkrijgen. Na een reis van tien dagen kwam New-York in zicht. Het vrijheidsbeeld, „Mies met de lamp” zoals de zeelui zeggen, was het eerste wat we passeerden en wat we eigenlijk al zo vaak gezien hadden.

De A.I.E.S.E.C.-U.S. is een goede organisatie gebleken. Verschillende activiteiten werden voor de buitenlanders georganiseerd. Zo was er een congres in Washington van vier dagen, met lezingen, discussies, rondleidingen door de stad enz. Op de lezingen kwamen verschillende interessante vraagstukken naar voren, zoals verhouding overheid en bedrijfsleven. In Amerika is men vooral gespitst op het weerhouden van de overheid om zich al te veel te mengen in het zakenverkeer. Zo waren er voor de lezing afgevaardigden van beide partijen die elkaar op felle wijze verschillende waarheden trachtten duidelijk te maken. Voorts was er een bijeenkomst in New-York van vijf dagen, die eveneens op de buitenlanders een uitstekende indruk achterliet.

De ervaringen van de deelnemers waren goed te noemen. De stages waren interessant en vooral de kennismaking met de Amerikaanse manier van zakendoen had gefraspeerd. Opvallend was het dat men vond dat de Amerikaanse zakenman in het algemeen geneigd is eerst te beslissen en daarna de beslissing uit te werken, terwijl de Europeaan eerst wikt en weegt om daarna een beslissing te nemen. Het klinkt weinig origineel maar het gezegde „time is money” geldt in de U.S.A. nog steeds veel sterker dan in Europa.

De A.I.E.S.E.C. is een organisatie die aandacht en waardering verdient, gezien de werkzaamheden die ze verricht over de gehele wereld en de mogelijkheden die ze schept voor eenieder die eens wat in het buitenland wil rondkijken.

W. A. J. Mouwe, Vrije Universiteit

Stage-ervaringen van een Turks studente zomer 1964

My traineeship at the Bureau voor Statistiek van Amsterdam

Sure, it was not easy for me to decide what to write when the president of A.I.E.S.E.C.-Amsterdam asked me to write something about my traineeship. What that „something“ would be! Would I write something about my work in the Bureau of Statistics of Amsterdam, Municipality? Or would I count the advantages of being a member of A.I.E.S.E.C.? Since A.I.E.S.E.C. does not need propaganda, I will not try so. Or would I express how pleasant, for all trainees it was to have a very well organized, attractive program of excursion-days to main Dutch industrial and activity centers (among which breweries!)?

Well, our Bureau made an inquiry into the Amsterdam tourist traffic. My work was included in this process. Thousands of tourists were asked whether they had been or not to some of the places tourists are supposed to go to. The numbers were coded and fed into a computer that was rent for some time from a computer-centre. The results will be published in a separate booklet.

Some other enquiries I worked for were about the price of houses sold for the last 40 years and about the use of the different train-stations in Amsterdam. I learned to handle several kinds of calculation and statistical machines. When the Cyprus crisis was on it was difficult for me to work and not to think of the hard times back home.

Also I would like to write just a few words about what I got out of my A.I.E.S.E.C.-traineeship for my own sake. Many students from different countries with different languages, different races, different religions, gathered together in that peaceful city of Amsterdam. Amsterdam is my second home-town now after Istanbul. In our excursion-days, the national days in which all foreign trainees in the Netherlands participated, at the social evenings that were held once a week in other ways of assembling, we had a real international understanding through our A.I.E.S.E.C. student-to-student contacts. Many Dutchmen I met invited me at home for dinner or so, and so I have quite a good idea now about Dutch family life. Also I know well the means of transportation the Dutch use: Many times I was transported sitting on the back of a bike. In the morning travelling by tram we were quite a family, always the same people at the same time, some of them told me long stories about their problems in Dutch of which I could understand not a word. I just kept smiling and nodding. The main idea that I've gotten out of my wonderful A.I.E.S.E.C.-traineeship forces me to the conclusion that it was social as much as economical, isn't it?

Esen Bayri,
University of Istanbul

Stage-ervaringen van een Nederlands student in Turkije

Als U eens met vakantie in Istanbul bent en U belt 447486, dan krijgt U „Türk Philips Ticaret“, zegt U vervolgens „lutgen yüz kirk ike“, dan krijgt U één van de twee Nederlandse studenten die daar, met uitzicht op de Bosporus en achter een Turks kopje koffie een stage lopen.

Is dit nu alleen een prettige manier om je vakantie door te brengen en iets van de wereld te zien, of leer je er ook nog iets van? Verder kan men zich afvragen of zo'n bedrijf wel iets aan je heeft. Om ons op verantwoorde wijze bezig te houden gaf men ons een hele serie efficiency-onderzoekjes die officieel geregeld moeten plaats vinden (om ze met de standaards te vergelijken) maar waar het in de praktijk vanwege tijdgebrek meestal niet van komt. Er was b.v. een service-afdeling voor reparaties van radio's, grammofoons, scheerapparaten etc. Philips Eindhoven heeft voor verschillende soorten reparaties standaardtijden bepaald; voor de monteurs wordt genoteerd hoelang ze over een bepaalde reparatie doen, zodat men dan een indruk krijgt van de efficiency. Wij hebben dit over het werk van het 1e halfjaar '64 gedaan. Naast de werkwijze der individuele monteurs controleerden we ook de efficiency van de workshop als geheel door er gedurende enige dagen op volkomen willekeurige tijdstippen binnen te vallen en te noteren waar iedereen mee bezig was.

Een ander onderzoekje was het nagaan van de routing van een order, waardoor we het gehele kantoor met al z'n afdelingen leerden kennen. We stelden hiervoor een schema op en gingen na of hierin verbeteringen in aan te brengen zouden zijn.

Daarnaast is het interessant een geheel ander soort mensen in hun dagelijks werk mee te maken waardoor je je in een vreemd land gaat thuisvoelen. Al met al een buitengewone ervaring, die eigenlijk veel meer studenten zouden moeten kunnen opdoen.

J. H. Brüggemann

Boekhandel

KIRCHNER

(A. L. J. Roscher)

Leliegracht 18 - Amsterdam-Centrum - Telefoon 244449

EXAMENS V.U.

LIJST VAN GESLAAGDEN, 18 SEPTEMBER-11 DECEMBER 1964

candidaatsexamen

- 18 september: K. de Jong, W. G. Simons, D. B. Wisbrun;
25 september: A. P. Bakker, E. Batema, Th. A. Duyn, J. W. Haverman,
A. A. Meeuwissen, A. A. Schoorl, R. Wilderink, A. J. B. Zilvold;
16 oktober: E. H. Westra;
23 oktober: J. van der Brink, K. Hofman, F. G. Renkema, C. A. Vette;
20 november: C. Brandsma, J. Breedveld;
27 november: J. Kropf, E. W. v. d. Steeg, E. H. D. Willems, J. Zaadnoordijk;
11 december: L. M. Biesheuvel, P. S. Buren, R. W. van Riel, C. J. M. Groenewoud;

doctoraal

- 25 september: J. Peelen, R. P. Zuidema;
23 oktober: B. J. Roosjen;
20 november: H. A. M. Adriaanse, H. J. van Dijk;
27 november: C. B. A. Spil;
11 december: J. Ylst, J. J. Nagelkerke.

Frese, Hogeweg, Meyer & Hörchner

accountants

zoeken contact met

economen

die belangstelling hebben voor
een praktische scholing tijdens de
duur van hun universitaire oplei-
ding tot accountant.

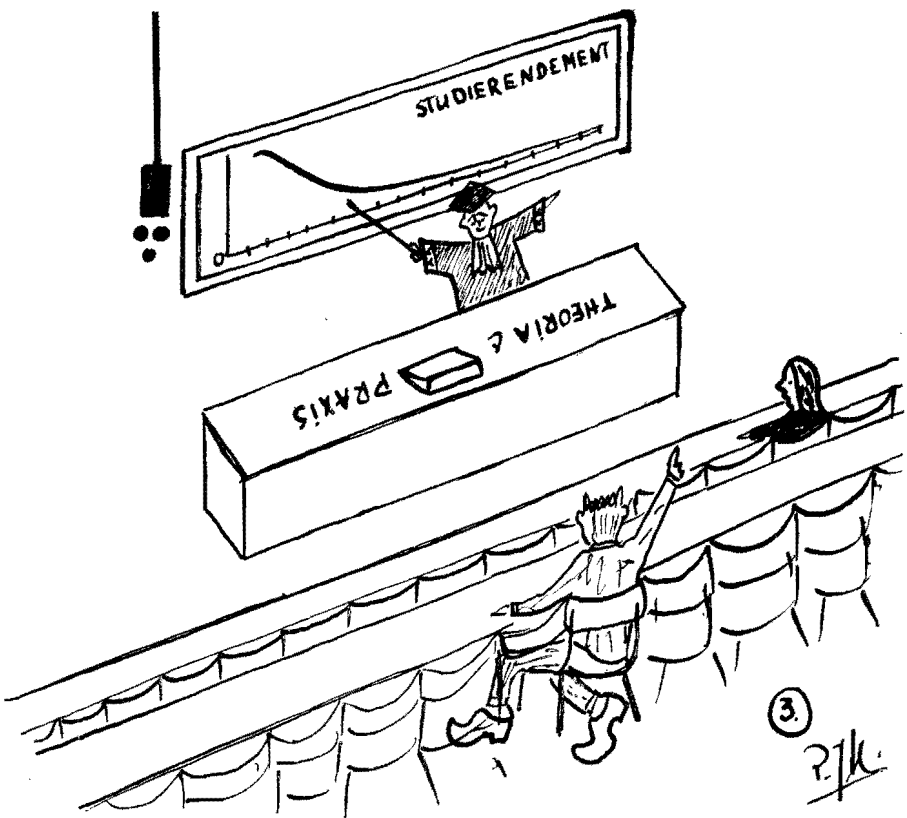
Brieven te richten aan het adres:

Beethovenstraat 198, Amsterdam
telefoon 73 75 55

AIE - SICI!

Er was eens een VU-stagiaire, een vrome,
Die wou een stage lopen bij de Curie te Rome,
Vol van economisch-oecumenische gedachten,
Bleef hij tevergeefs op het „Nihil Obstat“ wachten,
Want een VU-man mag in Rome niet komen.

Er was eens een stagiaire in Israël,
Die zei, als ik m'n wetenschappelijk werk zo eens optel,
Dan kom ik tot nul,
Maar da's toch flauwekul,
Want voor de faculteit geldt'ie toch wel.

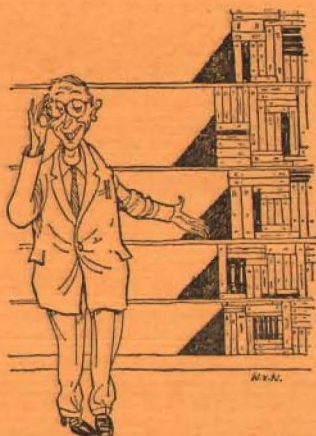

BIJZONDER WERKSTUDENTSCHAP

Klynveld, Kraayenhof & Co., accountants, bieden studenten in de economische wetenschappen, die overwegen t.z.t. de accountantsopleiding te volgen, de gelegenheid hun academische studie in een zo vroeg mogelijk stadium aan te vullen met praktische ervaring op basis van een speciaal dienstverband voor tenminste drie maanden per jaar.

Inlichtingen, telefonisch of schriftelijk, te verkrijgen bij het kantooradres in Amsterdam, de Lairessestraat 139, telef. 719071

stapels
economie
vindt u bij

moderne
boekhandel
bas

Leidsestraat 70-72 - telefoon 248169

leest naast uw krant

VRIJ NEDERLAND

VRIJ NEDERLAND, RAAMGRACHT 4, AMSTERDAM, TELEFOON 020-240788, GIRO 135178

NEEM EEN PROEFABONNEMENT - 10 WEKEN VOOR F 3,-

BON Naam
Adres
Plaats

Betaal per

AAN VRIJ NEDERLAND - RAAMGRACHT 4 - AMSTERDAM-C.

